

תחילת התיישבות יהודית במקום

מתחילת המאה ה-20 היו בקאתריני מספר מועט של יהודים שהיו במצב כלכלי רעוע.

הקהילה

ערב המלחמה מנתה הקהילה כ-40 נפשות. ב-29 במרץ 1943 נמסרה לראש העיר הוראה לאסור את יהודי העיר, הוראה אותה לא מילא. במקום זאת, הוא דאג להבריח את היהודים להרי הסביבה בעזרת הפרטיזנים, כאשר הוא מספק אמצעי תחבורה וציוד. שישה נתפסו כשחזרו לעיר ושולחו למחנות השמדה. רוב בני הקהילה הסתתרו בכפר קאליבה הראדראס וראש הכפר טיפל בכל מחסורם.

הקהילה במהלך השואה וכיום

מלבד שתי משפחות ניצלו כל יהודי קאתריני. ב-1983 נותרו בקאתריני רק 5 יהודים.

תחילת התיישבות יהודית במקום

יהודים הגיעו לעיר ברבע האחרון של המאה ה-19.

הקהילה

עם הגעתם, נדרשו היהודים לאישור השלטונות לבניית בית הכנסת, שמלבד מקום תפילה שימש כבית ספר ומעון לרב הקהילה. שירותי קהילה אחרים לא קיימו, כך שלדוגמה היו צריכים לשאת גופות של יהודים שנפטרו עד שאלוניקי עבור קבורה ראויה.

הקהילה בשואה

ערב המלחמה התגוררו בלנגדיה כ-50 יהודים. כל הקהילה שולחה לאושוויץ בטרנספורט הראשון שיצא משאלוניקי. כולם נספו.

הקהילה

הקהילה הייתה חלק מהעיר שעסקה בגידול כרמים ושיווק יינות.

הקהילה בשואה

30 יהודים מתוך 50 בני הקהילה שולחו למחנות השמדה, יחד עם שאר יהודי מקדוניה היוונית. אלה שנותרו ברחו ומצאו מסתור אצל יוונים בכפרי הסביבה. יהודים אחדים נלחמו בשורות הפרטיזנים, אשר באזור זה הייתה מפקדה שלהם.

קאתריני

לנגדיה

נאוסה

קאתריני, לנגדיה,

נאוסה

(Νάουσα, Κατερίνη, Λαγκάδια)

קהילות מספרות: קהילות יהודיות ביוון

מקדוניה היוונית

:(Μακεδονία)

שאלוניקי | פלורנה

וריה | דראמא | סרס

קסטוריה | קוואלה

קאתריני | לנגדיה | נאוסה

